

Cellist Joel Krosnick: hoe de liefde voor Servais' muziek zijn leven veranderde¹

Peter François

Op 14 juni 2021 ontving de vzw Servais een bestelling van een partituur op naam van een zekere Joel Krosnick uit New York. Zou het dé Joel Krosnick betreffen, de wereldvermaarde cellist die doceerde aan de Juillard School en decennia toerde met het gelijknamige Quartet? Diezelfde cellist die al in 1972 een plaatopname maakte van drie composities van Servais? Er kwam al snel bevestiging en er ontspoon zich een interessante conversatie.

Jong cellotalent

Joel Krosnick werd in 1941 geboren in een gezin van enthousiaste amateurmusici – zijn moeder was pianist, zijn vader een violist/dokter. Er was thuis zoveel opgenomen en live kamermuziek te horen dat Joel tegen dat

hij twaalf was, de meeste klassieke en romantische pianotrio-literatuur gespeeld had met zijn moeder en broer-violist Aaron. Toen hij zeventien werd, had hij dankzij zijn gezinsleden en vrienden al kennis gemaakt met een groot deel van het standaard kwartetrepertoire.

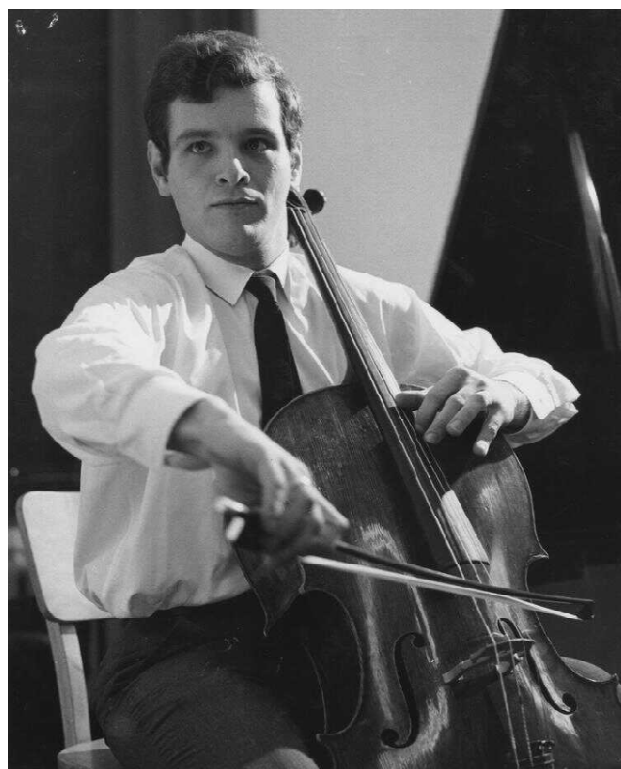
Toen Joel aan de Columbia University studeerde, kwam hij in contact met componisten en nieuwe muziek en werd hij uiteindelijk stichtend lid van The Group for Contemporary Music. De verbinding die hij voelde met muziek van zijn tijd is een levenslange passie geworden en leidde tot premières en uitvoeringen van werk van componisten zoals Roger Sessions, Elliott Carter, Charles Wuorinen, Ralph Shapey, Richard Wernick, Stefan Wolpe, Perry Goldstein, Milton Babbitt, Paul Zonn, Donald Martino, Stanley Walden en Morton Subotnick.

Een liefdesaffaire die zijn leven veranderde

En toch zou het een negentiende-eeuwse cellist-componist zijn die Krosnicks carrière zuurstof gaf:

“In 1970, toen ik bijna 30 was en na verschillende Europese tournees als solist en als kamermusicus, nam ik mijn derde onderwijsopdracht op aan het California Institute of the Arts. Maar zoals velen van mijn studenten nu vroeg ik mij inderdaad af wat ik in hemelsnaam zou gaan doen om een betekenisvolle uitvoerend muzikant te worden. In feite stopte ik meer dan een jaar met cello spelen voor een publiek.

Lang voordien had een vriend mij een grote verzameling bezorgd van virtuoze cellomuziek van tal van de grootste 18de en 19de-eeuwse cellovirtuozen, bijgesproken in verschillende antiquariaten in Europa. Daar was natuurlijk Servais bij. De moeilijke kneukelbrekers

Joel Krosnick, ca. 1967. University Photograph Collection (RG 120_2). Special Collections and University Archives, University of Massachusetts Amherst Libraries

¹ Oorspronkelijk in het Engels verschenen als “Joel Krosnick: a life-changing love affair with Servais’ music”.

van verschillende cellist-componisten trokken me niet zo erg aan. Maar iets van het elegante opera-achtige gebruik van de cello als bariton, tenor en mezzosopraan door François Servais, die schreef als was hij zijn geliefde opera's aan het herbeleven met zijn cello die alle rollen zong, iets van die 'cello' fascineerde mij. Ik was absoluut niet in staat de elegante coloratuurbewegingen, loopjes, staccato, trillers en fibrillaties te spelen die hij zo briljant gespeeld had, maar plotseling bedacht ik dat ik echt beter zou leren hoe ze uit te voeren.

Mijn oude bladmuziek, uitgegeven bij Schott in Mainz en herzien door Hugo Becker, bleek de originele vingerzettingen van Servais te bevatten, die goed beschreven hoe hij het liefst cello speelde. Zodus werkte ik voor een jaar of drie en zwoegde ik bij het oefenen en bij oefenoptredens met keer op keer een kans dat het resultaat magisch klonk. Ik was gehypnotiseerd door de cello als een operastem en meneer Servais veranderde de manier waarop ik zong en danste op de cello. Op het einde van nog vele extra maanden werk, stelde ik op 20 oktober

Alice Tully Hall
LINCOLN CENTER FOR THE PERFORMING ARTS

Friday Evening, October 20, 1972, at 8:00

A Night at the Opera

A Program of Virtuoso Opera Fantasies

Joel Krosnick, Cello
assisted by
CAMERON GRANT, Piano

SERVAIS *Grande fantasia, Opus 6, sur des motifs de l'opera "Le barbier de Seville" de Rossini

Incidental Music
according to the delight and discretion of the artists

SERVAIS *Fantaisie et variations, Opus 16, sur des motifs de l'opera "La fille du régiment" de Donizetti

INTERMISSION

KODÁLY Allegro molto vivace, from Sonata for Cello Solo, Opus 8

Incidental Music

SERVAIS *Souvenir de spa, fantasia, Opus 2

*First New York performances

Nonesuch and Orion Recordings Steinway Piano

Recital Management: NEW YORK RECITAL ASSOCIATES
353 West Fifty-Seventh Street, New York, N.Y. 10019

The taking of photographs and the use of recording equipment are not allowed in this auditorium. Members of the audience who must leave the auditorium before the end of the concert are earnestly requested to do so between numbers, not during the performance.

A

ber 1972 een recital voor in de Alice Tully Hall in New York dat ik ‘Een nacht in de Opera’ noemde. Daar speelde ik hoofdzakelijk een uitgebreide versie van wat later door het Marquis-label op cd verscheen. Op het einde van die avond zong en vloog ik rond de cello op een manier die mij voordien volledig onbekend was. De critici in New York beweerden dat Servais’ muziek niet heel goed was en aangezien ze mij altijd gekend hadden als ‘een virtuoos met een schitterende boogvoering’ (wat ik absoluut niet ben geweest) wisten ze niet goed wat ik probeerde te doen. Ik herinner me dat ik boos was en beledigd in de plaats van Servais, van wiens muziek ik tegen die tijd echt begon te houden en waar ik nog altijd van houd.”

In de documentaire “Joel Krosnick: What to Play Next?” verwoordt Krosnick zijn intense ervaring met Servais’ composities als volgt:

“Ik speelde een volledig programma met operafantasiën van Servais – elk virtuoos ding dat je je kunt inbeelden. Zoiets had ik nog nooit in mijn leven gedaan. Ik was ontsteld en dat was heel goed. Het had niets van doen met spelen in een kwartet. Het had te maken met het instrument proberen te bespelen op de wijze waarop ik graag in staat wou zijn het instrument te bespelen, om de zingende geluiden, de bewegingen te creëren. En het was bijzonder goed. En de laatste twee stukken op het programma waren meer dan buitengewoon goed. Ze waren een droom die uitkwam. Ik herinner me dat ik mijn handen staccato en tal van dingen zag uitvoeren op de cello. Wat is dat voor iets! Ik kan dit spul aan, hou je mij voor de gek? Het was de eerste keer dat ik echt mijn eigen stem vond. Ik herinner me nog dat ik bij een vriend was die zei: “wel, nu weet je waarschijnlijk echt dat je cello wil spelen.””

Het concert ‘A Night at the Opera’ leidde tot twee plaatopnames van de uitgevoerde muziek, in 1972 uitgebracht door Orion Records. De plaat “Joel Krosnick plays A. F. Servais” bevat de opname van Servais’ *Fantaisie sur Le Barbier de Séville*, de *Fantaisie sur La Fille du Régiment* en *Souvenir de Spa*. De pianist van dienst was Cameron Grant. Krosnick leverde hiermee echt pionierswerk; slechts van één compositie van Servais was op dat moment al een opname beschikbaar (*Souvenir de Spa* door Anner Bijlsma van ca. 1971). De plaat kreeg een tweede leven dankzij een remastering door Marquis Records voor een cd die uitkwam in 2006.

‘Joel Krosnick plays A. F. Servais’, Orion Master Recordings, California, ORS 7290 (1972).

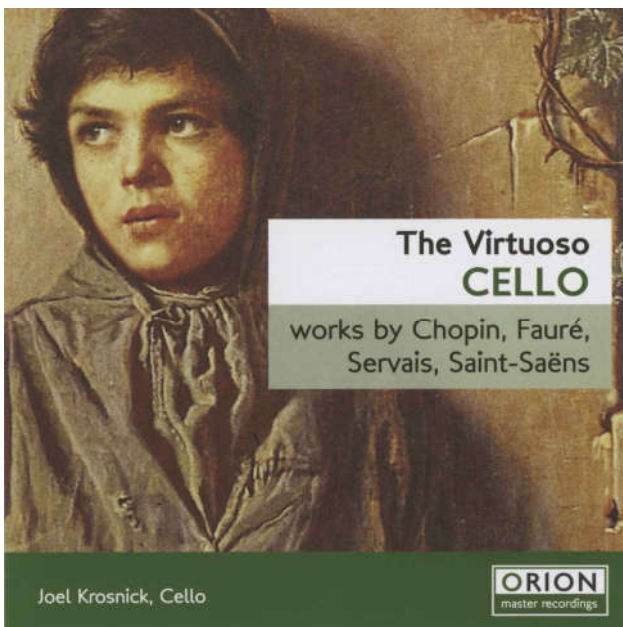

‘The Virtuoso Cello’ (CD), Marquis, Marquis 83117 (2006)

De muziek van Servais zal nooit verouderen

De drie ‘Fantaisies’ die ik die avond in 1972 opnam en speelde omvatten hoofdzakelijk het Servais-repertoire dat ik herhaaldelijk publiek uitvoerde, hoewel ik op verschillende momenten ook individuele uitvoeringen gaf van de Duo’s die Servais samen met Léonard en Vieuxtemps schreef. Ik oefende over de jaren heen de Caprices en een aantal Fantaisies van Servais, en dat doe ik nog altijd nu ik geen publieke optredens meer geef.

De relevantie van Servais voor het bespelen en aanleren van de cello is voor mij heel helder en duidelijk. De technische uitmuntendheid, de vloeiendheid en virtuositeit die Servais vertegenwoordigde in alles wat hij componeerde, of het nu om een Etude of een virtuoos werk gaat dat bedoeld was voor een publiek optreden – die vereiste kennis van en vertrouwdheid met de volledige

geografie van de cello zal nooit verouderen. De Servaisstijl van cellovirtuositeit zal relevant zijn voor alle muziek, van de Zes Suites van Bach, over de 18de-eeuwse virtuoze muziek van Boccherini en Anton Kraft en de 19de-eeuwse en 20ste-eeuwse werken van Tsjajkovsky, Dvorak, Prokofiev en Sjostakovitsj, voor alles wat in de 21ste eeuw geschreven wordt: Beheersing van de cello en Plezier in de virtuositeit van de cello!!”

Juilliard

Joel Krosnick heeft cello en kamermuziek gedoceerd sinds zijn prille beroepsleven. Hij was docent aan de universiteiten van Iowa en Massachusetts en was *artist-in-residence* in het California Institute of the Arts. Sedert 1974 is hij verbonden aan de faculteit van de Juilliard School, waar hij sedert 1994 hoofd is van het Cello Department. Krosnick was verbonden met het Aspen Festival, Marlboro, het Tanglewood Music Center, het Daniel Days Music Festival, Ravinia, Yellow Barn en tegenwoordig Kneisel Hall, waarvan hij een oud-student is.

Op 3 april 2021 werd Krosnick tachtig, maar de onvermoeibare cellist blijft zeer actief. Hij doceert na 47 jaar nog steeds aan Juilliard en gaf er op 18 juni 2021 via Zoom de laatste les van het academiejaar. Om op 27 juni alweer te starten met zijn taak als Artistic Advisor op het Kneisel Hall Chamber Music Festival in Blue Hill, Maine, op 700 km van huis. Hij bleef er doceren tot 15 augustus.

Zo gereputeerd hij is als docent, zo befaamd werd Krosnick ook als kamermusicus. Met zijn sonatepartner gedurende meer dan veertig jaar, pianist Gilbert Kalish, nam Krosnick een groot deel van de cellosonateliteratuur op. Daarbovenop gaf het duo jaarlijks recitals in New York, waarvan het laatste in 2015 plaatsvond. Als lid van het Juilliard String Quartet van 1974 tot 2016 voerde hij het grote kwartetrepertoire uit over heel Noord-Amerika, Europa, Azië en Australië. Maar de liefde voor Servais bleef. “Jarenlang, ook nadat ik mij aangesloten had bij het Juilliard Quartet, bleef ik deze muziek spelen, waarmee ik een liefdesaffaire had die mijn leven veranderde.

Het Juilliard Quartet, ca. 1986: Robert Mann (1ste viool), Joel Smirnoff (2e viool), Samuel Rhodes (altviool) en Joel Krosnick

Het Juilliard Quartet, ca. 2015: Ronald Copes (2e viool), Joel Krosnick (cello), Roger Tapping (altviool) en Joseph Lin (1ste viool) (foto Simon Powis)

Bronnen:

- Digitaal interview met Joel Krosnick, juni 2021
- Film 'Joel Krosnick: What to Play Next?' (Riddle Films, Toronto)
- Wikipedia
- Kneisel Hall Chamber Music Festival

Krosnick's opnames van de Sonates met pianist Gilbert Kalish, alsook de opnames van het Juilliard String Quartet en talloze hedendaagse werken zijn allemaal online beschikbaar via Spotify.

